

CURIERUL

MISIONAR

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul X.

București 1930.

No. 8.

Emanuel — Dumnezeu cu noi.

Dela început Dumnezeu a făcut pe oameni, să fie *copiii Săi iubiți*. Iar despre Domnul Hristos — prin carele toate s'au făcut, stă scris în deosebi: „Mă bucuram de lumea pământului Său și *aveam plăcere de fiii oamenilor*“. Prov. 8, 31. Cu siguranță, că Dumnezeu-Fiul trebuie să fi simțit mare bucurie, să vină în Paradis pe vremuri, ca să Se ocupe de oamenii creați de El și să-i conducă în toate cele minunate și dumnezeiești.

Dar timpul acela n'a durat mult. Curând oamenii căzură în păcat și a trebuit să fie isgoniți din Eden, ca să locuească pe un pământ blestemat, în mijlocul răutăților și adversităților de tot felul.

stricați,“ (Isaia 1, 4); — tocmai atunci li s'a dat cea minunată *profeție despre Cel care avea să vină născut din fecioară*, ca să fie pe pământ: EMANUEL-DUMNEZEU CU NOI. Isaia 7, 14.

Atât de mult a iubit Dumnezeu pe oameni, și atât de mult a ținut ca să fie cu ei ca un părinte cu copiii săi. „Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru. Vorbiți la inima Ierusalimului și strigați către dânsul, căci timpul războirii sale s'a împlinit. O voce strigă în Sion: Gătiți calea Domnului! ... Zi cetăților lui Iuda: Iată Dumnezeuul vostru! *Iată, Domnul Dumnezeu va veni cu putere!*“ Isaia 40, 1. 2. 9. 10. Și continuând des-

Vine Campania de Toamnă! Pregătește-te!

Nici aci însă bunul lor Ziditor nu i-a părăsit. E foarte mișcător, să cetești pe primele pagini ale Bibliei, cum Dumnezeu S'a ocupat cu bunătate și răbdare chiar de primul om născut în păcate, făcând totul cu puțință, să oprească pe Cain de a ucide pe fratele său Abel. „Iată, păcatul stă la ușă, dar *tu poți să-l stăpânești*,“ — i-a zis Domnul.

În tot timpul Vechiului Testament apoi, cețim despre numeroase cazuri, când Domnul S'a arătat personal credincioșilor Săi, dovădind cu prezența Sa, cât iubește pe oameni și cât de mult Se ocupă de dânsii.

Iar când oamenii s'au îndepărtat dela Dumnezeu, Domnul tot a căutat să li Se descopere prin profeți. Și tocmai când poporul se află căzut mai mult ca oricând în fărâdelegi, în cât să merite muștrările din Isaia 1, și să fie numiți „națiune păcătoasă, popor încărcat de nedreptăți, sămânță de făcători de rele, fii

pre Fiul lui Dumnezeu, a cărui plăcere a fost totdeauna, să fie cu fiii oamenilor, cuvântul zice: „*Iată Servul Meu*, pe care-L sprijin, *Ale-sul Meu*, întru care binevoește sufletul Meu... Va răspândi dreptul după adevăr... Până și țările îndepărtate vor aștepta învățătura Lui. Eu Domnul Te-am chemat spre mântuire... Te voi face legământ poporului, lumina națiunilor“. Isaia 42, 1. 3. 6.

Prin multe alte cuvinte încă a fost vestită mai dinainte venirea Fiului lui Dumnezeu între oameni, ca să fie cu ei — *Dumnezeu cu ei*. Iar când veni de Se întrupă, așa pe cum era prezis, atunci cei în mijlocul cărora S'a arătat, au scris: „Și Cuvântul trup Se făcu, și locu-i între noi, și noi *văzurăm mărirea Lui*, mărirea ca a unuia născut dela Tatăl, plin de har și de adevăr“. Ioan 1, 14. În cercul ucenicilor Săi, Domnul însuș zise despre Sine: „De atâta timp sunt cu voi, și tu nu Mă cunoști,

Filipe? *Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl*". Ioan 14, 9. Cu adevărat, că — prin venirea Domnului și prin întruparea Sa, ca să trăească între oameni, aceștia primiseră între ei pe Cel promis de veacuri, pe EMANUEL-DUMNEZEU CU NOI.

Cu prima venire a Domnului, s'a întâmplat un lucru foarte minunat, de care oamenii — chiar cei credincioși — prea puțin își dau seama. Cei mai mulți cred, că Fiul lui Dumnezeu a venit atunci pe lume pentru un scurt timp, după care apoi să plece și să Se ducă iarăși la cer, părăsind pe oameni cu totul și lăsându-i lipsiți de prezența Sa.

O așa credință este însă cu totul greșită și în contradicție cu planul lui Dumnezeu și cu spusele Sale absolut clare. Planul lui Dumnezeu eră, ca — prin prima venire a Domnului chiar — să se pună bazele împărăției lui Dumnezeu pe pământ, ca să se realizeze și spusele din Apocalips 21, 3: „Și auzii glas mare din tron, zicând: Iată, locuința lui Dumnezeu cu oamenii, și va locui cu dânșii, și ei vor fi poporul Lui, și El va fi Dumnezeu cu dânșii”.

Dar până la realizarea completă a acestor stări de pe pământul nou, încă își are mereu valoare făgăduința dată de Domnul Hristos, când zice ucenicilor: „Iată, voiți fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. Mat. 28, 20.

Lucrul cel foarte minunat săvârșit cu prima venire a Domnului a fost tocmai aceasta: pe de o parte Fiul lui Dumnezeu S'a întrupat, făcându-Se FIUL OMULUI, așa ca apoi — după înălțarea la cer, la dreapta Tatălui — să știm, că „Avem astfel de Arhiereu, care S'a așezat de-a dreapta tronului măririi în ceruri”, și că „unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Hristos Isus”. 1 Tim. 2, 5. Așa dar, să avem noi OMUL nostru, care să ne reprezinte la Dumnezeu și să mijlocească pentru noi, sus, la dreapta măririi în ceruri.

Iar pe de altă parte, pe pământ să se pună bazele împărăției lui Dumnezeu, în care oamenii, cari o primesc, să se bucure continuu de prezența Domnului, mereu DUMNEZEU CU EI.

Cum s'a realizat reprezentarea noastră la Tatăl din ceruri prin OMUL-Isus Hristos, aceasta ne-o spun toate textele, cari vorbesc despre înălțarea Domnului la cer și despre serviciul Său în templul din ceruri, ca Mijlocitor al nostru.

Cum s'a realizat prezența Domnului continuu cu oamenii și după înălțarea Sa la cer, despre aceasta vom auzi într'un articol viitor.

Ștefan Demetrescu

Primul Sabat

cu ocazia Conferinței Generale, ținută la San-Francisco.

Eră ceva minunat să vezi acea mare de fețe cari priviau spre cei ce stăteau pe platforma marelui Auditoriu, cu ocazia primului Sabat din această Conferință. Eră acolo lucrători și credincioși adunați din toate colțurile pământului. Printre cei prezenți se puteau vedea mulți băștinași veniți din diferite țări. Băștinași din Japonia, Filipine, din insulele mărilor de Sud, cum și din alte diferite ținuturi, cari veniseră la această mare adunare a poporului lui Dumnezeu. Ei erau trofeele harului, câștigate din întunerecul păgânismului, veniți acum să dea mărturie de puterea mântuitoare a Evangheliei veșnice.

Hall-ul cel imens al Auditoriului, pentru 12.000 persoane, eră arhiplin. Se aduseseră din hall-urile cele mici scaune, totuș o mulțime din cei cari veniseră să ia parte la serviciul divin, nu au mai putut găsi loc. Mulți au fost nevoiți să stea pe coridoare și să prindă doar din când în când câte ceva din solia care se

vestia în acea dimineață. A fost o adunare neobișnuit de mare, cea mai mare adunare de felul acesta din câte a văzut mișcarea adventistă.

În afară de mulțimea care se găsea în acest mare auditoriu, o mie cinci sute de tineri erau adunați pentru serviciu divin în biserica Metodistă, cu multă bunăvoință pusă la dispoziția noastră pentru această ocazie. Sabatul a fost o zi de mari binecuvântări, o zi de care ne vom aduce aminte multă vreme. Inimile tuturor erau pline de o liniștită speranță. În toți eră o caldă dorință ca Dumnezeu să Se descopere copiilor Săi și să le hrănească sufletele în această zi de mare sărbătoare. Acest spirit de fierbinte căutare după Dumnezeu a crescut pe măsură ce treceau și zilele. El s'a simțit la studiul Biblic devoțional de dimineață, în discuțiile pe grupe, cât și în adunările diferitelor departamente. Se părea că a început o nouă zi, și că am început o însem-

nată perioadă în istoria lumii și a bisericii. Poporul lui Dumnezeu se strânge ca niciodată mai înainte, în legăturile creștine și în iubirea frățască. Un asemenea spirit s'a văzut manifestându-se în cursul întregii Conferințe Generale. Oare nu o fi acesta un preludiu al măreței revărsări a Spiritului lui Dumnezeu pentru terminarea lucrării Lui în lumea aceasta?

Intr'o asemenea atmosferă s'a început predica serviciului de dimineață în Auditoriu. Corul Colegiului Uniunii Pacific a cântat în mod foarte impresionant imnul „Mai lângă tronul Tău“. Acest cântec a exprimat întreaga dorință a sufletului nostru. Apoi a urmat o cântare cu întreaga adunare, simțindu-ne tot mai mult apropiați de Dumnezeu.

După aceasta am fost conduși în mod spiritual la tronul de har de către fratele C. H. Watson, noul președinte al Conferinței Generale.

„Nu părăsiți încrederea voastră“, a fost textul cu care fratele W. A. Spicer și-a început cuvântarea, făcându-ne să medităm adânc asupra neschimbabilei și neclintitei temelii a acestei solii, întemeiată după cum este, pe cuvântul cel veșnic al lui Dumnezeu. Ea nu poate cădea! Ea va triumfa în mod glorios!

În acest articol nu avem intenția să redăm predica sa, ci dorim să raportăm doar unele din impresiunile puternice pe cari ni le-a făcut această sărbătoare. Dar cât de slab este omul, și cât de neînstare este penița scriitorului să redea simțimintele sublime ale acestui măreț serviciu de Sabat!

Inimile noastre au fost mult încurajate văzând cu câtă exactitate se împlinește Cuvântul lui Dumnezeu înaintea ochilor noștri. Ceeace fusese schițat cu afată claritate în trecut de către serva Domnului, acum au ajuns lucruri ale istoriei, și mișcarea adventă este acum un răspuns al profeției. Astăzi, din fiecare țară se pregătește un popor credincios care așteaptă revenirea lui Isus.

Oriunde se predică solia, sufletele se nasc din nou prin adevăr. Nu se face deosebire de culoare, limbă, sau neam, căci atunci când solia ajunge la inimile lor ei răspund cu multă bucurie. Păzitori ai Sabatului se ivesc pretutindeni, îndată ce lumina cercască răsbate în tunerecul necunoștinței și superstiției care acoperă pământul.

Ca împlinire a cuvântului dat de Isaia: „Voiu zice Miazănoaptei: „Dă încoace!““, G. E. Nord a vorbit despre marele număr de membri câștigați la credință în câmpul din Scandinavia. Mulți dintre aceștia se găsesc în inima Nordului, trăind chiar dincolo de cer-

cul arctic, în țara soarelui de Miazănoapte. Ei vin deasemenea și din Sud, după cum a fost arătat de fratele E. L. Maxwell, din America de Sud, care a vorbit despre o capelă a credincioșilor adventiști, situată nu departe de Polul Sud.

Fratele Ogbaski, un băștinaș din Abisinia, a spus cum Etiopia stă cu mâinile întinse dorind pe Dumnezeu. Chiar și insulele așteaptă legea Sa, și fratele A. G. Stewart, din Fiji, a arătat cum mulți din câmpurile insulare răspund chemării advente.

Fratele Frederick Lee, din China, a spus cum solia Evangheliei veșnice a lui Hristos, găsește un răsunet plin de bucurie în inimile miilor din „țara Sinim“.

Ei vin din creștetele munților și din văgăunile pământului. Astăzi stăm în fața unei puternice mișcări ce merge spre izbândă, și cu toate că mai rămâne încă mult de făcut, știm totuși că în curând solia se va predică la toată lumea și lucrarea se va încheia.

„Se cere o mare lucrare din partea aceluia care vrea să fie creștin“, a spus fratele Spicer, aprofundând idea că noi trebuie să ducem mai departe lupta credinței. Este ușor a începe, dar se cere putere spirituală și morală pentru a continua. Noi cari vom continua a rămâne în credință până la sfârșit, vom fi mântuiți. E o mare primejdie în a obosi pe cale, a te descuraja din pricina micilor deziluzii pe cari le întâmpini zilnic, dar Dumnezeu dorește să aibă un popor în tot momentul gata, pentru revenirea Sa măreată. Ceeace ni se cere nouă în momentul de față este de a rămâne nepătați de lume, astfel ca veșmintele noastre să fie imaculate, și să fim siguri de o intrare în ceruri.

Această adunare a fost o mare cercetare a inimii și multele „amin“, cari veniau din toate părțile Auditoriului au arătat în mod evident dorința fiecărui suflet. Când s'a făcut apel la o predare și o consacrare a tuturor puterilor noastre Domnului, întreaga adunare s'a ridicat în picioare, și apoi fratele E. W. Farnsworth a înălțat către Dumnezeu o rugăciune plină de căldură.

Acum primul Sabat al Conferinței Generale a trecut. Ce adunare măreată a fost! Dumnezeu a venit în mijlocul poporului Său. În inima fiecăruia a răsărit o nouă încredere, și fiecare suflet a manifestat o mare dorință pentru o adevărată pregătire în vederea venirii Domnului Isus.

W. E. Read.

adevărat credincios adventist nu poate să-și ia asupra-și o astfel de vină. Noi cu toții suntem datori a sprijini lucrarea acestor îngeri din Apoc. 14 în sborul lor la toate popoarele, limbile, națiunile . . . In acest an avem și mai multe motive deoarece avem trimisă o familie misionară în Madagascar.

Ținta noastră pentru anul 1930 este ca să răspândim în țara noastră frumoasă, o sută mii exemplare din Revista Festivă. In Uniunea noastră avem aproape zece mii membri. Și ca atare, pentru fiecare membru ar veni cam zece reviste. In acest scop, avem pentru acest an 1930, (și anume pentru Lucrarea Campaniei de Toamnă): 60.000 Reviste Festive în limba română, 20 mii în limba maghiară, 12 mii în limba germană, 3 mii în limba ruteană, 2 mii în limba rusă, 1.500 în limba bulgară, 3.000 în limba ebraică și 800 în limba franceză.

Pentru toți lucrătorii noștri: Predicatori, lucrători biblici, etc., păstrăm ținta din anul trecut, și anume: 250 reviste de persoană. Invităm pe toți slujbașii și membrii Comunităților noastre, să-și pună ținta în această privință cât mai mare, și să nu rămână mult în urmă față de ținta lucrătorilor. Și aceasta să o facă mai ales cei ce locuiesc la orașe, unde sunt mai multe ocazii pentru a vinde revistele. Inșă și frații noștri dela țară, să caute a face mai mult decât în anul trecut.

Lucrarea cu Revista de Toamnă cere dela toți membrii noștri efortări, dela toți lucrătorii și slujbașii cere lucruri deosebite. Ei au toată răspunderea pentru succesul acestei lucrări. Lucrarea pentru a avea succes, trebuie bine pregătită. Comitetul Comunității împreună cu frații lucrători să ia timp dinainte, pentru a face planuri și a organiza această lucrare. Experiențele făcute în anii trecuți să fie luate în seamă. *Comunităților mari recomandăm să aleagă un comitet special* compus din persoanele cele mai destoinice, pentru pregătirea și executarea acestei Campanii. O adunare a Comunității, să fie convocată din timp, la care să fie invitați în mod special toți membrii. In această adunare, să se aducă în mod clar la cunoștința membrilor, lucrarea și toate planurile. Toți să fie încurajați și entuziasmați a face cât mai mult. Apoi să se facă apelul către membri, pentru a comandă revistele. Să se aibă în considerare diferitele limbi. După ce membrii au făcut comenzile, cei în drept completează Notele de Comandă. Apoi, aceste Note de Comandă completate, să se trimeată Secretarului Misiunii Interne al Conferinței respective. Să nu se uite a se menționa pe Nota de comandă, în dreptul fiecărei

limbi, numărul revistelor din acea limbă. Dacă Comenzile vor veni la timp la Editură, atunci și Editura va expediă revistele la timp Comunităților. Până la 1 Septembrie, toate Comunitățile să aibă revistele și să le împartă membrilor.

Când sunt toate revistele distribuite membrilor, atunci se fixează fiecărui membru sau pe grupe, locul unde să lucreze. Lucrarea să fie începută în modul cel mai bun, la fel condusă și terminată. Nu e bine să se neglijeze lucrarea, spunându-se: până la 1 Decembrie este timp . . . Experiențele au dovedit că, cu cât începem lucrarea mai repede și vindem revistele în mod regulat, cu atât ajungem să terminăm lucrarea mai curând.

Primul Sabat din această Campanie să fie folosit, pentru a duce această lucrare înaintea Domnului prin rugăciune, să cerem ajutorul Său și pentru acest an, și ca să influențeze pe oameni prin Spiritul Său, pentru a cumpără revistele. Conținutul revistei trebuie explicat în întreaga adunare, ca membrii să fie lămuiriți despre cuprinsul ei.

In fiecare Sabat membrii să raporteze lucrarea făcută, și să predea celor în drept banii încasați. Nu e bine să se amâne aceasta până la sfârșitul unei sau al campaniei. Bani încasați să fie trimiși la Conferință în fiecare lună, cu un raport scurt despre lucrarea executată. La rândul ei Conferința, să informeze Uniunea despre mersul acestei lucrări. Frații lucrători, să aibă supravegherea și răspunderea în districtul lor, dela începutul Campaniei și până la sfârșitul ei. Dacă se ivesc neînțelegeri, atunci dânsii să aplaneze acestea și să încurajeze pe membrii a lucra mai departe. Intrebuințarea tabloului de țintă, e deasemenea un mijloc prin care se poate ajuta mult la încurajarea membrilor. Membrii cari lucrează cu succes, să spună experiențele lor, pentru a îndemna și pe alții.

Când am ajuns la sfârșitul Campaniei, chiar terminarea ei să fie adusă prin rugăciune înaintea Domnului. Rugăciunea și lucrarea este adevăratul cules de toamnă. Dacă noi facem partea noastră, atunci neapărat că Domnul va face partea Lui. Bunul Dumnezeu să binecuvinteze lucrarea cu Revista de Toamnă și în decursul anului 1930, ca ea să fie un izvor de binecuvântare pentru frații noștri, cât și pentru streini.

P. H. Hermann.

ANUNȚ.

Bărbat în vârstă caută serviciu ca om de încredere, având garanție morală și materială; merge oriunde. Adresa la: David Judele, Com. Mărgineni No. 126, Jud. Făgăraș.

AJUNGEREA ȚINTEI.

Cu ocazia Campaniei de Toamnă din anul 1929 am fixat pentru lucrătorii noștri o țintă de 250 de Reviste Festive. Deasemenea au fost invitați și membrii noștri laici de a-și pune această țintă. În „Curierul Misionar“ No. 5, pag. 76 am adresat tuturor lucrătorilor și fraților rugămintea, să trimeată un raport scurt despre lucrarea și experiențele lor, făcute cu ocazia lucrării din Campania de Toamnă 1929, la Secretariatul Misiunii Interne. Totodată am cerut o fotografie din partea aceluia, cari împliniseră condițiunile cerute în amintitul apel, adică de a fi vândut personal un număr de 200 Reviste Festive sau de a fi strâns suma de 3.000 Lei cu ocazia Campaniei de Toamnă.

Suntem recunoscători tuturor lucrătorilor și iubiților noștri frați și surori pentru lucrarea lor din Campania de Toamnă 1929, fie că au făcut mult sau puțin. Ceeace au făcut a fost făcut pentru Domnul. Noi credem însă, că ar fi potrivit să amintim pe aceia, cari au dovedit destoinicia lor în mod deosebit, ajungând ținta propusă. Aceasta stă în armonie cu Biblia. Și ea amintește în mod special pe acei cari s'au excelat prin credința și prin faptele lor. Biblia vorbește chiar la începutul ei despre Enoh, din cauza umblării sale cu Dumnezeu, despre Noe, din cauza ascultării sale, despre Abraam, din cauza credinței sale, despre Iov din cauza evlaviei sale, despre Moise, din cauza răbdării și iubirii sale față de poporul răsvrătit, despre Iosua, din cauza credincioșiei sale, despre David, din cauza vitejiei și credincioșiei sale în Dumnezeu. Apoi mai găsim amintiți mulți alți eroi ai credinței atât în Noul, cât și în Vechiul Testament, pe cari nu-i putem numi aici din cauza spațiului limitat. De ce sunt ei amintiți în deosebi și faptele lor sunt scoase în evidență prin Biblie? Pentru ca noi să ne simțim îndemnați prin credința, statornicia și silința lor să imităm iubirea și faptele lor cele bune. Domnul zice prin servul Său: „Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu, și că n'ai obosit“. „Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale depe urmă, că sunt mai multe decât cele din tăiu“. Apoc. 2, 3. 19.

Prin aceasta noi nu căutăm să înălțăm pe oameni, ci dimpotrivă pe Domnul, care Se folosește de noi, spre a săvârși asemenea fapte bune, după cum ne și îndeamnă în Mat. 5, 16: „Așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune,

și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri“.

Am primit deci câteva rapoarte și fotografii din partea aceluia cari au atins ținta; însă n'am primit un asemenea număr, după cum dorisem. Pe temeiul exemplului, ce-l găsim în Sfânta Scriptură în privința aceasta, redăm mai jos numele fraților, cari au atins ținta, cât și raportul și fotografia lor, sperând că exemplul lor cel bun va îndemna pe alții, să facă aceeași lucrare cu ocazia Campaniei de Toamnă din anul 1930.

Primul este fr. N. Dorobăț, care ne-a trimis următoarele rânduri:

CUVANTUL VIETII IN CASELE OAMENILOR CA O PLOAIE BINEFACATOARE PE PAMANT.

„Ca ploaia să curgă învățăturile mele, ca roua să cadă cuvântul meu, ca ploaia repede pe verdeață, ca picăturile de ploaie pe iarbă!“ Deut. 32, 2.

Părintele nostru ceresc în iubirea Sa cea mare pentru o lume pierdută, a rânduit ca în acest timp din urmă, să se ducă solia mântuitoare tuturor locuitorilor depe acest pământ chiar până în casele lor prin minunata lucrare de colportaj cu scrieri sfinte.

Intre scrierile pe cari le răspândim noi, Revista Festivă a Campaniei de Toamnă ocupă un loc de frunte. Colportajul cu această Revistă aduce cu sine binecuvântări, pe cari nu le primim în nici o altă lucrare.

Cu ocazia Campaniei din anul 1929 am primit din partea Comunității din care fac parte, o mie de Reviste Festive și bunul Dumnezeu mi-a ajutat să le duc în o mie de familii, cărora le-am dat-o personal. Timpul care l-am întrebuințat în lucrarea de răspândirea Revistei a fost pentru mine cel mai plăcut din viața mea. Niciodată în ocupațiile mele zilnice nu am simțit o bucurie așa de mare, cum am simțit în timpul, cât am răspândit acest număr de Reviste. Bucurii de felul acesta am avut numai atunci, când pentru credința în Evanghelie și pentru lucrarea de răspândire a soliei întreit, am avut onoarea să fiu bătut sau ținut arestat.

Indemnul meu către frații și surorile din întreaga Uniune română este așadar următorul:

Să primim cu multă bucurie Revista de Toamnă într'un număr cât se poate de mare și să o răspândim în cel mai scurt timp, ducând-o în casele oamenilor.

Prin vânzarea celor o mie de Reviste din Campania anului trecut am încasat suma de 15.500 Lei, fiind cuprinse în această sumă și darurile pe cari le-am primit. Deși numai totalul darurilor a fost peste 5.000 Lei, totuși suma totală nu a fost decât 15.500 Lei și iată de ce! Fiind aglomerat cu lucru, am întârziat să vând Revista în timpul toamnei, și astfel, m'am văzut constrâns să vând cea mai mare

parte din Reviste sub costul lor, căci intrasem în anul 1930. Dar dacă aş fi putut să le vând pe toate până la 31 Octombrie, atunci încasărilor ar fi trecut cu mult de 20.000 Lei.

Vindeţi aşadar Revistele îndată după ce le-aţi primit, căci dacă timpul a trecut, se pierde foarte mult!

Domnul zice: „După cum ploaia şi zăpada se pogoră din ceruri, şi nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul şi-l fac să rodească şi să odrăsească, pentru ca să dea sămânţa seminţelor şi pâine celui ce mănâncă, tot aşă şi Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea şi va împlini planurile Mele“. Isa. 55, 10, 11.

Şi în ziua răsplătirii se va vedea lucrul fiecărui creştin (Ps. 126, 5, 6.) şi cine a contribuit la câştigarea de suflete prin răspândirea Cuvântului scris (2 Cron. 15, 7; Apoc. 22, 12).

Domnul ne spune: „**INTARIȚI-VA ŞI IMBARBATAȚI-VA!**“ — Deut. 31, 6.

***

Urmează apoi fratele şi sora Steinmeier, cari ne raportează despre frumoasele binecuvântări primite în Campania de Toamnă din anul 1929:

ȚI-AM DAT O UȘA DESCHISĂ, PE CARE NIMENI NU O POATE INCHIDE.

Acest text conține un mare adevăr. În timpul lucrării cu Revista de Toamnă, am avut ocazia să facem din nou experiența, că Domnul își împlinește în mod minunat săgăduințele Sale. Fiind influențat de Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu, am comandat dela Editură 500 exemplare Reviste Festive în limba română, germană și maghiară. Eram convins, că Domnul dorește să facă o mare lucrare, și El dorește, ca noi, soția mea și eu, să vindem acest număr

de Reviste. Privind slăbiciunea noastră, se pare o minune, că noi, cu ajutorul lui Dumnezeu totuși am putut să vindem atâtă Reviste. Cu atât mai mult recunoaștem, că marea milă și putere a lui Dumnezeu a fost, care a lucrat împreună cu noi. Toate aceste Reviste și-au găsit locul lor în casele oamenilor și au fost primite foarte bine. Suntem convinși, că ele vor aduce la timpul lor și roadele convenite. Din vânzarea Revistelor am strâns peste 8.000 Lei.

În legătură cu această lucrare am făcut și experiențe foarte minunate. În centre absolut catolice, unde este foarte greu de lucrat, în deosebi acolo, unde oamenii sunt cu adevărat credincioși bisericii catolice, totuși Domnul ne-a ajutat, și am putut vinde multe Reviste. Într-o zi, împreună cu încă trei colportori am plecat într'un așa loc. Eu singur am putut să vând cu ajutorul lui Dumnezeu în acea comună, Reviste Festive în valoarea de Lei 1.050. Afară de cele 75 Reviste, pe cari le-am răspândit eu în acel loc, au fost plasate încă aproximativ 200 Reviste Festive din partea fraților colportori. Nu am plecat din comună din cauza că nu mai aveam cui să vând Reviste, ci pentrucă numai aveam ce să vând. Am lăudat pe Domnul, pentrucă și-a rămas credincios săgăduințelor Sale.

Într-o zi ne-am hotărât împreună cu tot fineretul, să facem o Campanie într'un sat apropiat. De dimineață, când am sosit cu trenul, am început lucrarea,

care s'a dovedit foarte plină de succes. Fără ca să știm, o Revistă a ajuns și în mâna unui vrăjmas. Imediat jandarmii au fost sezizați și au plecat în căutarea noastră prin comună. De multe ori i-am văzut chiar și noi, însă nu ne puteam închipi, că sunt tocmai în căutarea noastră. După ce am terminat lucrarea, ne-am strâns cu toții în locul indicat de dinainte. În momentul când am vrut să plecăm spre gară, am fost întâmpinați de jandarmi și conduși la secție. Eram cu toții, un tânăr și cinci tinere. Situația, în care eram, nu eră tocmai plăcută, în deosebi pentru surorii, cari nu aveau nici un drept sau autorizație pentru vânzare de literatură. Ne-au amenințat cu bătaie, Dumnezeu însă ne-a ferit de aceasta. Am fost nevoiți să petrecem după masă tot timpul în localul secției, noaptea și dimineața până la ora 1 p. m., când s'au făcut procesele verbale; și după ce veniseră în comună și mamele fetelor pentru liberarea lor, am fost transportați cu toții la tribunalul din cel mai apropiat oraș, de unde am fost liberați imediat. În timpul cât am stat la secție, noaptea am petrecut-o culcați pe podele, și după un scurt timp de neliniște, am fost veseli, am cântat cântările Sionului și am fost admirați chiar de însuși șeful de jandarmi, din cauza buneii dispozițiuni în care ne aflam, cătoatecă eram arestați. Am văzut, cum Domnul întărește chiar inimile celor slabi, ca să aibă curaj și în astfel de situațiuni. Fetele, toate tinere, după ce au dat o mărturie frumoasă pentru Domnul prin vânzarea Revistelor, au avut și ocazie să mărturisească despre Domnul în acel loc neplăcut. Prin acest eveniment nu și-a ajuns cel rău însă scopul, ci din contră, interesul a crescut, și Spiritul Domnului nu Se va odihni, până ce nu va trezi și acolo sufletele sincere, pentru a le mântui.

Am primit în timpul lucrării și însemnate daruri pentru misiune.

Domnul să fie lăudat pentru toate acestea, cari din nou sunt o dovadă, că El este Conducătorul acestei lucrări mărețe.

***

Al treilea este fr. J. Prevlitz, care mi-a scris următoarele:

„Iubite frate Hermann! Am avut înaltul privilegiu de a lua parte la lucrarea Campaniei de Toamnă din anul 1929. Prin harul Domnului, care poate să deschidă ușile și inimile, mi-a fost permis să răspândesc 320 de Reviste Festive, primind în schimbul acestor Reviste suma de 5.550 Lei. Cu ocazia acestei lucrări binecuvântate, fiecare cred că a făcut experiențe frumoase.

Eu personal am simțit chiar la începutul Campaniei o mare bucurie, căci după câteva ore de lucru răspândisem 70 de Reviste. În curând am câștigat convingerea, că cele 250 de Reviste vor fi vândute în scurt timp. Deasemenea am intrat în legătură cu multe suflete, pe cari nu le-aș și găsi de altfel.

Cât privește timpul, am constatat că deseori am avut un succes frumos în orele de seară, fiindcă cumpărătorii se pot convinge că aceasta este o lucrare dezinteresată, pe care o faci doar în orele tale libere.

Fie ca experiența Apostolului Pavel: „Când sunt slab, atunci sunt tare“, să se adeverească la mulți și cu ocazia acestei Campanii de Toamnă!“

Urmează acum fr. I. I. Gheorghisor. El scrie despre lucrarea și experiențele, câștigate de el în timpul Campaniei de Toamnă, următoarele:

„Iubiți frațe Hermann! Luând cunoștință de cele publicate în „Curierul Misionar“ No 5, vă pot comunica că am răspândit cu ajutorul Domnului un număr de 316 Reviste de Toamnă, primind în schimb suma de 4.807 Lei. Acest număr de Reviste l-am răspândit în 23 de zile, în timpul între 2 Septembrie și 23 Octombrie.

Ținta mea a fost să răspândesc 300 de Reviste și Domnul mi-a ajutat, încât am a-

juns-o și am trecut chiar peste ea. Pentru toate Domnul să fie lăudat!“

***

Un alt raport primim din partea fr. C. Doagă, care scrie următoarele:

„Potrivit hotărârii luată la Dicioșanmartin, cu mare bucurie am primit să distribui și eu un număr de 250 Reviste Festive în Campania de Toamnă din anul trecut.

Indată ce au sosit Revistele, am și pornit la lucru și Dumnezeu m'a binecuvântat foarte mult. Deși n'am putut să răspândesc în timpul Campaniei toate Revistele, fiindcă n'am colportat în fiecare zi, totuși am terminat lucrarea, ce mi-am propus, cu o lună

și jumătate mai târziu. Pe lângă numărul de 250 Reviste am mai distribuit tot în acest interval de timp, 40 Reviste Festive, abonamentul meu lunar, deci în total 290 de Reviste.

Prelutindeni unde am prezentat frumoasa Revistă Festivă, ea a fost primită cu bucurie.

Rog pe bunul Dumnezeu să ne ajute, ca și în viitor să putem lua parte la Campania de Toamnă, răspândind un număr și mai mare“.

***

Deasemenea fr. I. N. Petrescu dă următorul raport:

„Din numeroasele experiențe, făcute în timpul Campaniei de Toamnă, vreau să redau numai câteva:

Într'un oraș am mers la o școală comercială, prezentând Revista Directorului, care însă a început să ne critice. Atunci eu i-am atras atenția asupra lucrării pe care o facem, arătându-i câteva ilustrațiuni din revistă și cetindu-i unele pasaje. Eu i-am spus, că dacă nu vom sprijini noi această lucrare, se vor

găsi totuși persoane devotate, cari se sacrifică pentru binele aproapelui. Datoria noastră însă este să ajutăm o astfel de operă, neținând seamă de antipatia ce am avea pentru o asociație, a cărei scop și ideal

nu l-am cunoscut încăjuns. După aceste cuvinte d-l Director a cumpărat Revista.

Într'o altă localitate m'am adresat patronului unui magazin, oferindu-i Revista de Toamnă. El însă a început să se scuze, plângându-se de multele dări și obligații, pe cari le-ar avea. Deși am căutat să-i atrag atenția asupra însemnătății acestui privilegiu deosebit, el a rămas totuși la refuzul său. Văzând că nu ajung la nici un rezultat, am lăsat la o parte Revista și am început să-i vorbesc despre adevărul prezent, despre a doua venire a Mântuitorului și despre distrugerea pământului cu toate bogățiile și bunurile după cartea aleargă lumea, punându-și încrederea în ele și neglijând cercetarea adevărului și pregătirea sufletească. După ce i-am făcut toate acestea cunoscut, am plecat, fără să-i mai propun cumpărarea Revistei.

După vreo săptămână m'am întâlnit cu o persoană cunoscută, care l-a auzit pe acest domn zicând: „A venit la mine o persoană cu niște Reviste și mi-a propus să cumpăr, eu însă am refuzat. Acum îmi pare foarte rău de acest lucru și nu știu de unde aș putea să cumpăr și eu o asemenea Revistă?“ Eu am dat acelei cunoștințe o Revistă, pe care dânsa a oferit-o acestui domn și el a cumpărat-o bucuros. Spiritul lui Dumnezeu l-a mustrat și l-a convins de însemnătatea acestei scrieri.

Într'o Duminică mergând într'un sat din casă în casă, am întâlnit un sădean, care ne ură foarte mult. Eu încercam să-i explic adevărata credință, însă el mi-a spus că nici nu mai vrea să stea de vorbă cu un rătăcit. Am deschis atunci Revista, arătându-i ilustrațiuni cu Negrii din Africa, cu locuitorii din America de Sud și Asia și i-am celit despre lucrarea pe care o fac Misionarii noștri în aceste părți. Apoi i-am atras atenția asupra unor texte din Evanghelie și l-am întrebat: „Este aceasta o credință sau o lucrare rea?“ Atunci omul s'a schimbat și a voit să cumpere cu orice preț o Revistă, arătându-se gata să ajute o asemenea lucrare.

În timpul acestei Campanii Domnul mi-a ajutat să răspândesc 220 de Reviste Festive, cutoatecă am lucrat mai mult în sate, decât în orașe. Deaceia mă simt dator să laud pe Domnul pentru lucrarea cea măreașă, pe care o face în timpul nostru și pentru ajutorul, ce mi l-a dat în răspândirea acestor scrieri“.

***

Despre felul cum Domnul i-a ajutat să atingă ținta sa, fr. O. Fasnacht scrie următoarele rânduri:

„Îmediat la începutul Campaniei de Toamnă am pornit în răspândirea Revistei Festive. Cutoatecă nu puteam să lucrez în timpul orolor de birou, am folosit totuși orice ocazie pentru a recomanda Revista Festivă acelorora cu cari veniam în atingere. A-fără de lucrarea din casă în casă, pe care o făceam Duminică, am oferit Revista de Toamnă atât cunoscuților mei, cât și în magazinele unde făceam cumpărături.

Până la 15 Octombrie vândusem 150 de Reviste, pentru cari primisem suma de 3,045 Lei.

Experiențele mele mă determină să îndemn pe iubiții mei frați și surori, ca, după ce au început odată lucrarea, să nu o întrerupă, ci să caute a atinge ținta propusă în timpul cel mai scurt. Totodată este bine, dacă avem Revista Festivă în diferite limbi, pentru a servi pe fiecare în limba sa maternă“.

Credem că și alți frați, afară de cei amintiți mai sus, au răspândit mai mult decât 200 Reviste Festive sau au primit o sumă mai mare decât 3.000 Lei cu ocazia Campaniei de Toamnă din anul 1929. Neluând însă în serios această chestiune, sau necetind Apelul din „Curierul Misionar“, nu ne-au trimis însă raportul lor.

Alții însă poate nu au atins ținta și de aceea nici nu ne-au mai comunicat experiențele. Noi însă vrem să-i încurajăm, zicându-le: „Pășiți în numele lui Dumnezeu înainte! Și în lucrarea Campaniei de Toamnă din anul 1930 voi veți atinge cu ajutorul lui Dumnezeu ținta propusă“.

P. H. Hermann.

***

DEPART. ȘCOLII DE SABAT.

Responsabil: P. Păunescu.

Hristos, exemplul nostru.

In atenția instructorilor.

Pentru a face voia lui Dumnezeu, trebuie ca să cercetăm Cuvântul Său, spre a cunoaște învățătura Sa și să punem în practică toate talentele încredințate nouă. Noi trebuie să fim stăruitori în rugăciune și zeloși în serviciul pe care îl aducem lui Dumnezeu, cu simplitate și din toată inima. Acei cari sunt întrebunțați ca instructori ai Școlii de Sabat, trebuie să aibă ei înșiși sete și foame de adevărul sfânt, spre a putea transmite acest Spirit acelora cari le sunt încredințați și a aduce astfel pe elevii lor, ca să caute adevărul, ca pe o comoară ascunsă. Noi nu dorim ca Școlile de Sabat să fie conduse în așa fel, ca să transforme pe elev în niște formalști, căci aceștia nu vor putea să facă să prospereze interesele adevăratei religii. Pentru acest motiv trebuie să se dea mai mult interes în căutarea lui Dumnezeu și prezența Spiritului Sfânt din Școală. Pretențiile mari de tot felul, să lipsească din opera Școlii de Sabat; iar funcționarea mecanică a Școlii are puțină valoare, dacă Spiritul lui Dumnezeu nu lucrează și nu formează inimile elevilor și ale instructorilor.

Fie ca instructorul Școlii de Sabat, să nu urmeze exemplul acelora cari nu cresc în cunoașterea Domnului nostru și Mântuitor Isus Hristos, chiar dacă acei cari sunt într-o poziție mai înaltă, le-ar da un astfel de exemplu. Acel care vrea să fie primit ca lucrător al lui Dumnezeu nu trebuie să imite purtarea, felul de a fi, sau ideile altuia. El trebuie să învețe

dela Dumnezeu și să primească dela El, înțelepciunea divină, și să învețe să imite pe Isus în ascultare, în blândețe și în smerenie. Dumnezeu a încredințat darul rațiunii și al inteligenței unui serv, tot așa de mult, ca și altuia; puneți deci talentul vostru la schimbător.

Domnul nu vrea ca un serv să fie o simplă umbră a altuia pe care-l admiră. Instructorul trebuie să crească și să se înalțe, după măsura staturii lui Hristos și nu după măsura vreunui muritor, expus la rătăcire. Voi trebuie să „creșteți în iubire“, și unde se găsește iubirea? Numai în Hristos, modelul sfânt.

Deci fiecare să privească spre Hristos și să imite modelul sfânt. Fiecare serv să-și dea toată silința pentru a lucra în armonie cu planul lui Dumnezeu. Să învețe la Școala lui Hristos, spre a instrui pe alții cu înțelepciune. Acei cari sunt încredințați în seama instructorilor Școlii de Sabat, vor avea trebuința de înțelepciunea și de experiența pe care Dumnezeu poate să o dea urmașului lui Hristos. Instructorul să fie blând și umil, după dorința Mântuitorului, pentru ca să fie un adevărat instructor și să câștige elevii săi la Hristos, pentru ca la rândul lor, ei să devină misionari destoinici în marele câmp al secerișului. „Mărturii pentru Școala de Sabat“.

Lăsând să se traducă aceste rânduri pentru instructori, am dorit să luăm aminte la îndemnul Spiritului Profetic, care ne îndeamnă să ne ferim de a deveni formalști și imitatori ai oamenilor, oricât de sus ar fi ei. Ci, Spiritul ne învață să privim la Isus, care să rămână ținta noastră, în metodele Sale de lucru: răbdător, umil, blând, și smerit, ... și ascultător până la moarte.

Deci, la Isus, începătorul și desăvârșitorul credinței noastre.

***

Notă. — Dirigintele are în special misiunea să desvolte calitățile pedagogice ale instructorilor, cari sunt ajutoarele sale în formarea caracterului creștin, al Comunității.

De aceea, dirigintele trebuie să aprofundeze personal în studiu și rugăciune articolele cari vin pentru lucrarea sa, în „Curierul“ și în „Instructorul“, și apoi, să-și ia timp, în Sabat după masă, să se adune din când în când, special, pentru a sublinia părțile principale și a le discuta cu instructorii, asigurându-se că ei și-au luat timp pentru studiul acestor articole. *Nu se poate instructor fără „Curierul“ și „Instructorul“! Lucrul acesta este o imposibilitate!*

Faceți ca frații instructori să devină stăpâni pe obișnuința de a studia zilnic lecțiunea. Discutați adesea principiile Spiritului Sfânt, din acest capitol, și rugați-vă pentru aducerea învățăturilor în viața personală.

Incepeți să vă gândiți, ce s'ar putea face mai bine, ca și copiii cari sunt forțați să meargă la școli, să poată primi zilnic, în familie, prin ajutorul mamei sau al unui frate mai mare, partea de hrană

din lecțiunea lor. Faceți ca ei să învețe a lua parte la deschiderea Sabatului, Vineri seara și la încheierea Sabatului, Sâmbătă seara, în familie.

Faceți să simți povara, că nu pot participa în adunare și să strige către Dumnezeu, pentru a putea dobândi libertate.

Indemnați pe părinți, ca în mod cuviincios și creștinesc, să stăruască pe lângă învățătorii din școlile publice pentru a putea fi liberi copiii în Sabat; dacă nu toată ziua, cel puțin la ora Școlii de Sabat; care, în aceste împrejurări, s'ar putea pune pentru toată Comunitatea la o oră mai de vreme.

Să nu lăsăm însă, ca Sabatul să rămână indiferent pentru copii, iar copiii între 3—7 ani să fie negreșit bine organizați, și să-și aducă darul lor, câștigat pentru mici servicii în familie.

Gândiți-vă să vă organizați pentru ziua de 22 Noembrie, ziua Școlii de Sabat, când, negreșit toți membrii să fie prezenți, iar copiii să fie toți aduși în adunare, pentru a participa la solemnitatea rugăciunilor în acea zi.

Gândiți-vă, care ar fi cel mai talentat, pentru a ocupa în anul viitor acest post de răspundere, și rugați-vă pentru el și vorbiți cu el și faceți să simtă bucuria de a lua o răspundere dată de Isus.

P. P.

Să salvăm pe copiii noștri.

„Marele nostru adversar este tot timpul la lucru, folosind toate puterile sale pentru a aduce pe căi rele tineretul, antrenându-l la satisfacerea mândriei, luxului și plăcerilor fără rost; umplând astfel inima lor cu tot felul de simțiminte deșarte, fără să mai rămână vreun loc pentru Dumnezeu. În acest fel, diavolul strică caracterul și întunecă inteligența nouilor generațiuni. Datoria părinților și învățătorilor este, de a se opune acestei lucrări satanice. Toată influența care va contribui să păstreze inime în credință, într'o sinceră umilință și în cunoștiință despre voința lui Dumnezeu, va servi să-i păzească de corupțiunile posibile la această vârstă fragedă.

Unul din stăvilarele cele mai folositoare, care se pot pune curentului răului, constă în a cultivă obiceiurile de a renunța la plăceri și în a fi binevoitori pentru alții. Copiii trebuie să învețe să aibă desgust pentru pornirile egoiste. Dumnezeu are drepturi sacre asupra lor și deaceia trebuie învățați cuvânt cu cuvânt și precept cu precept, ca ei să ajungă în stare, ca să recunoască și să respecte drepturile Sale.

Trebuie fără încetare a le reaminti, că Dumnezeu răspândește în mod constant binecuvântările Sale peste copiii Săi, fie în razele de soare, fie în ploaia care face să crească holdele, grădinile și tot felul de vegetale. Aceste bogății n'au ca scop să ne facă egoști, spre a folosi toate aceste daruri numai pentru noi; ci din contră, ele ne sunt dăruite așa ca și noi să

avem prilejul, să învățăm de a oferi Dăruitorului, la rândul nostru, darul nostru. Acesta este mijlocul ca noi să putem exprima generosului Creator toată recunoștința și iubirea noastră.

Cu toate acestea, părinții au fost foarte neglijenți în a interesa pe copiii lor, la înaintarea operii lui Dumnezeu. În multe familii, copiii sunt lăsați deoparte ca niște ființe fără răspundere. Unii părinți merg până acolo, că înșeală pe Dumnezeu în zecimi și daruri, numai pentru a strânge mai multe bogății pentru copiii lor, uitând, că prin ele, ei deschid calea spre tot felul de tentațiuni copiilor lor, preparându-le ruina morală în cele mai multe cazuri. Ei răpesc copiii lor ocaziunea de a trăi în mod econom, și-i scutesc de eforturi, cari i-ar face capabili de lucruri mari.

Dacă cineva i-ar încuraja, copiii ar învăța să câștige bani, pentru a putea face binele și a avea ce oferi pentru cauza lui Dumnezeu; interesul lor astfel ar crește prin participarea directă la opera Sa. Darurile lor ar fi foarte folositoare, oricât ar fi de mici, și astfel copiii ar învăța, câștigând binecuvântare pentru trupul, mintea și sufletul lor. Prin zelul lor, de a renunța la multe plăceri nefolositoare, ei ar câștiga o experiență prețioasă care ar contribui să le asigure succesul în viața prezentă și dobândirea vieții în veșnicie“. „Mărturii pentru Școala de Sabat“, pag. 106.

Aceste îndemnuri, în favoarea copiilor sunt nu numai prețioase, dar ele vin și la un timp potrivit. Părinții și slujbașii Școlii de Sabat, împreună cu frații presbiteri și predicatori, cetind aceste rânduri, au să-și facă mai întâiu un control de conștiință și apoi, un plan, pentru îndreptarea lucrurilor.

Răspunderile cari ne revin fiecăruia în cadrul îndatoririlor noastre, nu trebuie ocolite și nici scuzate prin lipsa de timp. Dirigintele, cel dintâiu, are datoria azi mai mult ca oricând, să dea alarma, să adune pe părinți și în special să îndrumeze pe mame în mod practic, cum pot trece dela vorbe la fapte. Părinții cari au avut succes cu copiii lor, pot fi cei dintâiu cari să dea o îndrumare prețioasă, care să ajute unui diriginte lipsit de această experiență în viața sa de familie. Sper, că frații predicatori, vizitând Comunitățile, vor înscri în programul d-lor, un timp pentru această temă, pe care „*Spiritul Profetic*“ ne-o pune tuturor spre o grăbită soluționare.

Frații predicatori, sunt cei dintâiu cari au datoria de a striga la Conferință după ajutor în câmpul lor, în locul neorganizat, ca Secretarul să vină să dea concursul său. Această legătură în lucrare trebuie să se nască prin nevoia

răspunderilor în fața lui Dumnezeu și prin iubirea, cu care toți, să străduim pentru fericirea reală a copiilor noștri.

Noi cu toții apoi, trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu, dar să și cercetăm în Comunități, pentru a descoperi pe cei mai talentați, pe cari Spiritul i-ar putea folosi ca diriginții ai Școlii. Acești bărbați nu au de împlinit niște forme de cult în Sabat, ci, ei au de canalizat întreaga viață de studiu a Comunității, pentru formarea caracterului creștin. Ei trebuie să fie bărbați îndemânatici în a vedea, că fiecare, dela cel mai bătrân până la copilul depe buzele căruia „mama” smulge primul surâs, să-și primească bucățica de „pâine a vieții”. De aceea, cred, că este drept să începem să simțim „jugul”, ce ne stă pe grumaz în fiecare ramură de lucru, și să învățăm răspunderile. Onorurile cari nu sunt brodate cu sudoarea frunții și grija răspunderilor, sunt un miraj înșelător, a cărui tristă realitate o vom vedea la ziua încoronării. *Noi nu putem primi cununa de mărgăritar, mai înainte de a fi simțit spinii grijei, ostenețelor și răspunderilor, în inimile noastre.*

De aceea, încheind, rog pe frații mei iubiți, ca deviza:

„Înainte în unire”, să devină o realitate pentru conștiința noastră, a fiecăruia în parte, de a fi conlucrat mână în mână, la desăvârșirea primei lucrări, care trebuie să se accentueze în fiecare trimestru, prin organizarea mai amănunțită a Școlilor noastre.

Niște creștini instruiți și organizați vor fi apoi capabili pentru o lucrare misionară cu mai mult succes. Iar tineretul, va pricepe prin studiul Sf. Scripturi, fericirea că ei au fost privilegiați de tineri, să aparție universității lui Dumnezeu, care cheamă la cel mai „înalt ideal” acela de a sluji cu Hristos la salvarea oamenilor pentru Împărăția lui Dumnezeu. — procurându-le cunoștințe, pe cari alți tineri de vârsta lor, nu le pot găsi, ori cât s’ar strădui în cadrul cunoștințelor generale. Iar inima lor atașându-se tot mai mult de opera Mântuitorului, Domnul îi va putea folosi pe mulți pentru călăuzirea poporului Său spre biruința și gloria finală.

Aceasta este și ținta finală a întregii pregătiri. Studiu, pentru lucrarea de salvare, care impune lupte, însă cari vor fi încununete cu coroana biruitorului.

La studiu, care ne conduce la Isus, Regele care vine curând!

Notă.— Diriginții vor ceti într’o oră, cu părinții, acest articol oferit de Spiritul Profetic. Împreună vor organiza viața săptămânală a copiilor, ca să realizeze țintele puse nouă de Dumnezeu.

Petre Păunescu.

DEPARTAMENTUL TINERETULUI.

Responsabil: P. H. Hermann.

Ce poate să facă tineretul nostru în Campania de Toamnă.

Tuturor ne este cunoscut că Dumnezeu a chemat tineretul a fi mâna Sa ajutătoare la predicarea Evangheliei. Deseori ne este spus de Spiritul Profetic, că marea noastră armată de tineri ar putea face mult, dacă ar fi condusă înțelepțește. Tineretul este plin de energie, curajos și întreprinzător. Suntem îndrumați a da lucrării tineretului cea mai mare atenție. Pentru a crește pe tineri să devină femei și bărbați temători de Dumnezeu și capabili, trebuie să-i îndemnăm din tinerețea lor a lucra cu lepădare de sine. Să punem însărcinările ce le pot ei suportă, asupra-le. Dacă ei sunt bine instruiți în această Campanie, atunci în adevăr ei pot să facă lucruri mari. Experiențele au dovedit că ei sunt voioși a lua parte activă la Campania de Toamnă și ca atare și în acest an îi rugăm să ia toți parte și să facă cât se poate de mult.

În acest an Cercul Tinerimii să facă planuri deosebite și să se organizeze în mod conștient pentru Campania cu Revista de Toamnă; să-și pună o țintă înaltă și demnă pentru ei.

Spre orientarea Misionarilor Voluntari, dăm următoarele îndrumări:

1. Comitetul Cercului Tinerimii se adună laolaltă, să facă planul în organizația pentru Campania cu Revista de Toamnă, și să aducă aceste planuri la cunoștința Comitetului Comunității și la adunarea tineretului.

2. Să fie pusă o țintă pentru fiecare membru al Cercului. Și ținta este recomandată: 50 de exemplare pentru membru.

3. În caz când Cercul Tinerimii este mare, atunci să fie împărțit în grupe și fiecare grupă să aibă un conducător care să poarte răspunderea respectivă.

4. Pentru copiii mici și fără experiențe se va numi o persoană care să-i însoțească dela casă la casă, servindu-le de ajutor și îndrumător în lucrarea cu reviste.

5. Înainte de a trece la lucru, fiecare membru să fie instruit cum să se prezinte și cum să vândă revistele; deasemenea ceea ce trebuie să spună. Cuvintele pentru prezentarea revistei, ar putea să le memorizeze.

6. În zilele de Dumineci și sărbători, grupuri sub conducerea conducătorilor lor, pot

să facă excursiuni misionare în localitățile vecine și să vândă reviste.

7. Cercul Tinerimii comandă Revistele Fesive prin Comunitate sub numele Cercului Tinerimii. Să aibă ținta lui proprie.

8. În fiecare Sabat, se vor predă banii încasați prin vânzarea revistelor, și în adunările tineretului se vor spune experiențele făcute.

9. În lucrarea generală a Comunității va fi socotită și lucrarea Cercului Tinerimii, însă trebuie raportată separat și în raportul Misionarilor Voluntari.

10. Inceputul precum și sfârșitul Campaniei cu Revista de Toamnă, să fie sărbătorit de Cercul Tinerimii, cu un program deosebit, iar în rugăciuni să fie cerută binecuvântarea lui Dumnezeu pentru un bun succes.

Lucrarea detaliată se prelucrează de către Cercul Tinerimii, conform împrejurărilor locale. Cu lozinca noastră:

„Salvat pentru a salvă“

Tineret înainte! Dumnezeu să vă ajute.

P. H. Hermann.

Când și cum trebuie ținute adunările Misionarilor Voluntari.

*In atențiunea Diriginților Cercurilor Tinerimii,
cât și a Presbiterilor.*

Cutoatecă am tratat acest subiect cu ocazia difertelor adunări districtuale și de slujbași, ne vedem totuș constrânși să publicăm și această explicație în „Curierul Misionar“, pentru ca toți să fie clarificați în privința aceasta.

Un mare număr al Comunităților noastre a avut chiar și înainte în fiecare săptămână adunări deosebite ale tineretului. Unele au ținut aceste adunări după adunarea comună din Sabat după prânz, iar altele în fiecare Duminecă după prânz înaintea adunării publice de seară. Comunitățile respective s'au acomodat împrejurărilor locale. Noi considerăm acest lucru ca fiind bun și suntem de acord cu ele în privința aceasta. Faptul că aceste adunări sunt ținute în Sabat după prânz, Duminecă sau într'o altă seară din cursul săptămânii nu este important, lucrul principal este ca ele să aibă în fiecare săptămână loc și studiile propuse să fie dezvoltate.

Tocmai pentru aceste adunări săptămânale ale Tineretului publicăm programele în „Anexa“ trimestrială a „Curierului Misionar“, oferind astfel Misionarilor Voluntari materialul necesar pentru studiile lor (un program servește pentru două săptămâni). În felul acesta dorim să înaintăm în educarea religioasă a tineretului nostru în mod unitar în toată Uniunea, ajutând totodată și Diriginților Cercurilor

Tinerimii, căci le-a fost greu să-și procure materialul potrivit pentru aceste studii. Astfel se întâmplase, că fiecare Cerc al Misionarilor Voluntari studia altceva, căci nu există un plan unitar pentru toate Cercurile. Pentru a evita aceasta am adoptat planul „Standart-of-Attainment“ al Conferinței Generale.

Studiile din programele Misionarilor Voluntari din „Anexa“ trebuie studiate în mod asemănător ca și lecțiunile Școlii de Sabat. Prin studiile adunărilor săptămânale tineretul se pregătește în acelaș timp pentru ora lunară a Misionarilor, care se ține în Sabat în adunare comună. Aceste ore sunt rezervate tineretului și nimeni altul n'ar trebui să țină câte o predică lungă.

Ce subiect trebuie să trateze tinerii în aceste ore lunare ale Misionarilor Voluntari?— Cel mai potrivit material pentru aceste prelegeri sunt tocmai studiile din programele „Anexei“. Ei redau pe scurt cele învățate prin aceste studii. Spre exemplu: Unul sau doi tineri expun pe scurt textele din „Straja Dimineții“, învățate în ultimele două sau trei săptămâni. Aceasta n'ar trebui să dureze mai mult decât 5 minute. Apoi doi sau trei tineri redau câte un subiect din studiile biblice ale programelor. Fiecare primește câte cinci minute pentru expunerea sa, deci la un loc totul nu va dura mai mult decât 15 minute. După aceasta expun doi sau trei tineri câte un capitol din istoria adventă, pe care au studiat-o în adunările săptămânale ale tineretului după program. Și aceștia primesc la un loc 15 minute. În legătură cu acest punct al programului redă o Misionară Voluntară în 5 minute o scurtă expunere a studiului misionar geografic. Aceste patru puncte recer deci pentru executarea lor 40 minute. Alte 10—15 minute pot fi întrebuițate pentru cântări speciale, declamații, rugăciuni, sau experiențe. Dacă predicatorul, lucrătorul sau presbiterul Comunității ar dori să adreseze și el tineretului un cuvânt încurajator poate să întrebuițeze pentru acest lucru la fel 5 minute. Restul timpului rămâne rezervat pentru deschiderea și închiderea adunării cu cântare și rugăciune.

Acestea ar fi îndrumările, pe cari le propunem și le recomandăm tuturor Comunităților pentru ținerea adunărilor săptămânale, cât și celor lunare ale Misionarilor Voluntari. Președintele Cercului Tinerimii este dirigintele responsabil al acestor adunări. Să se aibă în vedere ca toți Misionarii Voluntari să vină la rând pentru a expune câte ceva.

Sperând că toate Comunitățile vor atribui o deosebită atențiune acestei chestiuni, dorim tuturor bogatele binecuvântări din partea lui Dumnezeu. Scopul și ținta tuturor Cercurilor Tinerimii este de a educa câștigători de suflete.

P. H. Hermann.

DEPARTAMENTUL EDUCAȚIEI.

Responsabil: **D. Florea.**

Cronica școlară.

20 Aprilie — 1 Iunie 1930.

Iată-ne și la sfârșitul anului școlar! Credincioși obligațiunei ce ne-am luat de a vă ține la curent cu cele întâmplate aici, vrem să ne îndeplinim și această din urmă datorie.

Timpul petrecut aci în cursul anului școlar, îl putem asemăna cu o călătorie pe mare, o călătorie fericită căci vaporul nostru a trecut prin toate furtunile și locurile primejdioase fără ca să piardă nici unul din pasagerii pe care i-a îmbarcat la plecare. Dumnezeu a vegheat asupra noastră și ne-a ajutat să ajungem cu bine în portul odihnei și să putem predă pe călătorii noștri — voioși și sănătoși, cu puterile sufletului sporite — în mâinile celor ce ni i-au încredințat.

Primii cari s'au prezentat au fost frații conducători de colportori. De la 2—7 Maiu s'a ținut un curs de colportaj la Școală, condus de Fr. Dorobăț și ajutat de frații Tachici, Nemeș și Zamfir.

Anul acesta Școala dă lucrării de colportaj un număr de 40 de colportori. Așa că dacă frații colportori trimet tinerii la Școală, și Școala îi trimete înapoi la colportaj. E o legătură strânsă între Colportaj și Școală, între teorie și practică.

În seara zilei de 10 Maiu a avut loc și închiderea activității „Cercului Studentesc Ecoul“. S'au prezentat rapoarte frumoase în ceea ce privește activitatea Cercului cu scrisori și cu ședințe literare. Cu această ocazie elevii și-au arătat regretul că în curând vor trebui să părăsească Școala de care se simt strâns legați.

Un fapt care ne bucură și mai mult este promovarea morală a elevilor noștri. Anul acesta am avut la cursuri un număr de 47 elevi și eleve nebotezați. Când s'a deschis adunarea de Vineri seara 16 Maiu, fr. Gaede a vorbit Comunității despre textul: „Dacă vrea cineva să fie ucenicul Meu, să-și ia crucea și să-Mi urmeze“, făcând deosebire între povară și ghimpi, pe cari îi suportă toți oamenii, chiar dacă nu vor, și între crucea, pe care o ia numai cine vrea. Despre poveri Domnul zice să le aruncăm asupra Lui; iar despre ghimpi ne răspunde ca și lui Pavel, că ne e de ajuns harul Său, dar despre cruce ne zice: „Luați Crucea“. Crucea nu e o povară, nici

ca ghimpii, ci e ceva benevol. O ia asupra lui numai cine vrea și cât timp vrea. Domnul Isus a luat crucea la botez și a dus-o până pe Golgota.

Când a venit întrebarea dacă e cineva care vrea să ia crucea, atunci s'a ridicat în picioare toată adunarea, iar cei nebotezați au cerut să facă un legământ cu Domnul. Din aceștia au fost admiși la botez un număr de 33. Restul nu au putut fi primiți la botez, pentru că nu aveau îndeplinite formalitățile de ieșire din biserică.

Ultima zi de clasă a fost Miercuri 28 Maiu, când s'au terminat ultimele examene. La ora de Capelă, frații profesori au dat elevilor ultimele lor sfaturi și cuvinte. Toți au arătat bucuria că au ajuns la sfârșit cu bine, dar au arătat și regretul că trebuie să ne despărțim de iubii noștri elevi.

Încercăm simțământul acela al toamnei, când vedem plecând pasările lăsând cuibul gol, luând cu ele verdeața și florile!

A doua zi, profesorii și elevii școlii au sărbătorit și „jubileul a 7 ani“ de serviciu misionar al fraților Gaede în țara noastră. Noi le suntem mulțumitori pentru osteneala ce au depus în folosul nostru și le dorim ca încă mulți ani să ne poată fi sprijin în lucrarea de educație.

În zilele de 30—31 Maiu și 1 Iunie au avut loc serbările de încheierea anului școlar.

Pentru acest scop au venit la Școală următorii frați din partea Uniunii și Conferințelor: Fr. Ștefan Demetrescu, P. H. Hermann, O. Fasnacht, C. Popescu, F. Kessel, Gh. Stănescu, D. Făurescu, Șt. Kelemenn, N. Dorobăț, Ioan Reit, V. Mocanu, Leon Bălan, D. Farckas, I. Tachici și Mocoșan.

Ora de Vineri seara 30 Maiu a fost ținută de Fr. Gaede care a vorbit despre „consacrare“ și în deosebi consacrarea celor 4 elevi absolvenți cari formează prima serie de elevi absolvenți ai Institutului nostru și anume: Gherase Gheorghe, Gheorghită Nicolaie, Constantinescu Luca și Dragomirescu Dumitru.

Dânsul a arătat secretul unei depline predări în mâinile lui Dumnezeu.

Cei patru absolvenți s'au ridicat și au mărturisit că își depun vieța lor ca o jertfă vie pe altarul lui Dumnezeu. Tot astfel au mărturisit și ceilalți elevi și profesori.

Sâmbătă dimineața a vorbit Fr. Hermann, care a arătat valoarea educației pentru un creștin, educație pe care și-o poate însuși în Școala Misionară și care este cu atât mai completă, cu cât cineva a putut urmări cursul întreg, adică 4 ani.

Dar educația adevărată nu îngâmfă, nu duce la mândrie ci duce la mântuire. Astfel

că educația este o putere! Dânsul aduce mulțumiri lui Dumnezeu pentru lucrarea ce se săvârșește aici cum și profesorilor cari se osteneză în lucrul Domnului. Apoi își termină vorbirea cu următoarele versuri, compuse de dânsul pentru această ocazie, pe cari le dedică Școlii:

ȘCOALA MISIONARA.

*Scoală creștină, Școală Misionară
Mama tinereții noastre din țară,
Te iubesc, te laud, te binecuvintez
În numele multora te felicitez!*

*În legături de iubire, frățești și tari,
Educație, putere, priviri mai clari
Cunoștințe mari, dumnezeiești în fine,
Primesc acei, ce viețuiesc în tine.*

*Profesori! ce plantați în tinerii iubiți,
Laurii veciei ai celor mântuiți
E nu răsplata cuvintelor de mulțumire,
Ci fructele voastre culese din iubire.*

*Tinerii umili și blânzi pe-acest pământ
Și puternic convinși de Adevărul Sfânt
Mântuiți de păcate, conduși la serviciu
Fiți gata pentru orișice sacrificiu.*

*Sus, tot mai sus, spre-a cămilor nălțimi
Toți înainte cu Isus Hristos pășim.
La al educației vârf, creștin, sublim.
Orizontul raiului divin, privim.*

*Scoală creștină, Școală Misionară
Mama tinereții noastre din țară,
Nu te opri, întinde-te, crește, fii bogată
Și în numele Domnului, fii binecuvântată!*

Sâmbătă după amiază, frații vizitatori dela Conferințe au trecut pe rând la amvon și au încurajat pe tinerii și frații școlari prin cuvântul d-lor plin de experiență și autoritate.

Sâmbătă seara a avut loc o producție a clasei de absolvire. Prin poezii, coruri și vorbiri frumoase, ei au arătat părerea de rău că părăsesc Școala și au arătat planurile pentru viitor, asigurând pe cei prezenți de devotamentul lor pentru cauza lui Dumnezeu. Au fost momente frumoase!

Ultima solemnitate a avut loc Duminecă dimineața când a vorbit fr. Demetrescu. Dânsul a vorbit despre împrejurările în cari școlari și absolvenți depe timpuri, ca Iacob, Iosif, Moise, Daniel, Ioan Botezătorul, Pavel, etc., au învățat să mânuească cornul mântuirii și că această învățătură stă în rugăciune și puterea Spiritului Sfânt. Momentele petrecute aci la Școală, dânsul le aseamănă cu cele petrecute de cei trei ucenici cu Domnul pe

munte și dorește ca amintirea momentelor petrecute aci să ne susțină în viitor așa cum amintirea scenei depe munte a susținut pe cei trei ucenici în lucrarea cea mare ce au avut-o de îndeplinit!

Pentru vremurile sfârșitului, asemenea ca Elisei odinioară, să cerem de la Domnul o îndoită măsură a Spiritului Sfânt.

Mulțumește profesorilor pentru munca încredată de fiecare zi ce au depus aci timp de un an și dorește absolvenților ca Domnul să-i ajute la lucrare.

După acestea, fr. Gaede, în numele Școlii, împarte absolvenților diplomele din partea Institutului. Prin cuvinte mișcătoare arată că noi ne despărțim acum de dânsii și îi predăm pentru lucrare în mâinile fraților dela Uniune și Conferințe pe cari îi roagă să-i ia în primire ca pe niște fii. Absolvenții primesc ultimele sfaturi, după care anul școlar 1929—30 este declarat închis.

În momentul când scriu, elevii nu mai sunt aici. Ei au plecat. Unii sunt deja la lucrul lor în câmp, alții în cercul binecuvântat al familiei.

„Dragi elevi! Din toate locurile de unde vă găsiți, priviți din când în când către Școala care v'a adăpostit cu drag la sânul ei; fiți credincioși principiilor pe cari vi le-am insuflat, în legăturile pe cari le-ați încheiat. Gândiți-vă și la noi câteodată și lucrați de zor la mântuirea lumii, turnați asupra ei untdelemn din cornul mântuirii. Noi vă dorim biruință. Noi dorim a vă vedea aci iarăș la toamnă, cum și în locul ultim al mării întâlniri în Cer lângă Domnul nostru“.

Victor Diaconescu.

DEPART. MIȘIUNII EXTERNE.

Responsabil: **D. N. Wall.**

Succes misionar între musulmani.

O, frați și surori mult iubite, v'ați gândit cât de greu a fost pentru Jeanne Begam, de a deveni creștină și de a merge apoi chiar în sânul Islamului — religionea lui Mohamed — spre a câștiga suflete pentru Hristos?

Când devenii creștină și când intrai în Școala noastră misionară din Lucknow, părinții și toți cunoscuții mei erau contra. Scumpul meu tată zise că n'ar vrea să-mi mai revadă fața, și fratele meu cel mai în vârstă îmi deveni un mare dușman. Dar aveam un alt frate mai tânăr decât mine, pe care-l iubiam cu gingășie. El spuse odată: „Dacă dumnea-

voastră nu vreți revederea, aceasta nu va schimbă întru nimic sentimentele mele față de ea. Eu nu voiu părăsi niciodată pe sora mea, nici atunci, când dumneavoastră mă veți alungă, ca pe ea“.

El continuă de a veni să mă vadă, și într-o zi îmi zise: „Surioara mea, ai devenit tu într-adevăr creștină?“ Răspunsul meu a fost: „Negreșit, iubitul meu Syed, eu mă silesc a fi o adevărată creștină. Iubesc Biblia din toată inima mea. Iubitul meu Syed, eu doresc ca și tu să cetesti Biblia sau să ascuți, pentru că am convingerea că dacă tu vei face acest lucru, iubirea lui Isus va încolți în inima ta ca și în a mea, și că tu vei primi pe Hristos pentru a fi Salvatorul și Mântuitorul tău“.

Micul și iubitul meu frate îmi zise apoi: „Pentru ce nu mă înveți tu Biblia, scumpa mea soră? Tu ai primit religia creștină și eu doresc deasemenea să devin creștin. N'ai putea să începi chiar în acest moment să-mi cetesti din Biblie sau să-mi spui pe dinafară câteva pasajii?“

Eu îi recitai îndată câteva pasajii din Psalmi și îi cetii în Evanghelia după Matei, expunerea amănunțită a Salvatorului nostru iubit. După ce îi cetii, ochii micului meu frate se umplură de lacrimi și îmi zise: „Scumpa mea surioară, în timp ce ascultam această expunere, inima mi-a fost mișcată. Simt o profundă durere, amestecată cu bucurie“.

A doua zi, el reveni, și-mi zise: „Surioară, n'am putut să dorm toată noaptea. Pasajiiile cari mi le-ai cetit din Biblie, îmi reveniau neîncetat în suflet. Dă-mi Biblia și arată-mi cum trebuie cetită“.

Eu îi dădui Evanghelia după Matei și-i atrăsei atențiunea asupra câtorva pasajii. Credeți dumneavoastră iubiți frați și surori, că după 15 zile iubirea lui Hristos umpluse inima scumpului frățior? Toată lumea eră împotriva lui, dar el nu încetă de a mă vedea câte puțin în fiecare zi, și sfârși prin a rămâne cu mine.

Dar vai; ce încercare veni! Scumpul meu frate răci și avu o puternică fierbințeală. El căzu foarte greu bolnav. Totuș refuză să mă părăsească. Starea se înrăutăți și tusea care-l sdruncină, îl împiedică să doarmă.

Fratele meu îmi zise: „Dacă mă însănătoșez mă voiu boteză, și vom studiă împreună la Școala dela Misiune. Ce frumos va fi, dacă noi vom putea să devenim misionari! Scumpa mea soră, dacă voia lui Dumnezeu este așa, lucrul se va face“.

Dar divinul Salvator, ale cărui căi iubitoare trec peste priceperea noastră, aveă în vedere ceva mai bun, pentru scumpul Syed Mijan. El a început prin a-i câștigă inima sa;

apoi, în liniște, l-a condus la repaus. „Tot ceea ce face El, este bine făcut“.

Vera Chilton, Lucknow, India.

Trad. D. Covrig.

***

CURSURI DE BOIANGERIE CHIMICA.

Aduc la cunoștința tuturor fraților și sursorilor în Domnul, cari se interesează de această branșă, că dela 15 Iulie am început a predă cursuri regulate de câte 10 zile, dând rețete și explicând cum se vopsește chimic fire, țaină, și stofe de bumbac, lână, și mătase, cu vopselele „Aniline“ și „Alizarine“.

Condițiuni foarte convenabile!! Dau oferte la cerere. Adresa: Gancio Gospodinof, Str. Al. I. Cuza No. 15. Bazargie.

NECROLOG.

Sora Emilia Celante, membră a Comunității București Popa-Tatu, a adormit în Domnul, după o suferință de peste un an.

Sperăm ca Domnul să o ridice la viață odată cu învierea tuturor dreptilor, la venirea Domnului Isus.

Fratele Gheorghe Butter din Medgidia, în etate de 73 ani, a adormit în Domnul, cu deplina încredințare că nici una din făgăduințele Domnului nu va cădea, ci fiecare se va împlini la vremea ei hotărâtă.

Sora Tana Stoianova membră a Comunității Acunaru, și în vârstă de 85 ani, a fost chemată de Domnul la odihnă.

Speranța ei până în ultima clipă a fost că la venirea Domnului se va putea uni cu toți dreptii în lăudarea Mântuitorului.

Sora Rozalia Bene, membră a Comunității București Popa-Tatu, a adormit în Domnul, în credința că Domnul o va scula spre viață eternă, la venirea Sa.

Fratele Procopie Stamatiu, membru al Comunității București Nord, a adormit în Domnul, după o lungă suferință.

Învierea la venirea Domnului Isus, va fi partea tuturor copiilor lui Dumnezeu.

Sora Dobăca Elena, membră a Comunității București Nord, a adormit în Domnul deplin încredințată, că rămânând credincioasă Lui până în ultima clipă, El o va scula odată cu toți sfinții, la venirea Sa a doua oară.

Tănărul Gică Ionescu, fiul fratelui Ghiță Ionescu, a fost chemat de Domnul la odihnă la vârsta de 14 ani.

Părinții au rămas cu speranța de a-l putea vedea la ziua aceea mare când Domnul coborîndu-Se pe norii cerului va da iarăș în brațele mamelor pe copiii lor iubiți.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Labirint 116. București IV.